

SZÁSZRÉGEN 'ES VIDÉKE

KULTÚRA •
EGYHÁZ •
KÖZÉLET

XIX. évfolyam 9. (223.) szám, 2017. szeptember

**Hiszünk az emberekben, az emberi jószágban...
és hiszünk Istenben**

Augusztus 31-e és szeptember 3-a között ötödik alkalommal került sor a Szászrégeni Magyar Napok rendezvénysorozatra. A szervezők – az RMDSZ szászrégeni szervezete, a Csillag Egyesület, a Kemény János Művelődési Társaság, a Rákóczi Szövetség szászrégeni szervezete és a Humana Regun Egyesület, partnerségben Szászrégen Önkormányzatával – hét helyszínen, mintegy 20 rendezvénnyel várták az érdeklődőket. A „napokon” tartalmilag olyan programok szerepeltek, melyek, reméljük, felkeltették mind a fiatalok, mind az idősebb korosztály figyelmét.

A szervezők ezúton is köszönetet mondanak mindazoknak az intézményeknek, cégeknek és magánszemélyeknek, akik/amelyek hozzájárultak a rendezvény zökkenőmentes lebonyolításához. Tudjuk, hogy akadtak apró hibák – vagy nagyobbak –, nehézségek, de összességében, aki akart és időt szakított rá, volt lehetősége szórakozni, együtt lenni a családdal, barátokkal. Mindig voltak és lesznek jogos és kevésbé jogos kritikus hangok. Eszrevételeiket meghallgatjuk, jogos kritikájukat elfogadjuk, és az elkövetkező rendezvényeken megpróbáljuk kijavítani a hibákat. Egy dolgot viszont ne feledjenek: nem könnyű egy maroknyi csapatnak egy ilyen rendezvényt „összehozni”. Lehetnek nézeteltérések, viták, véleménykülönbségek, de a végső cél mindig a szászrégeni magyarok igényeinek kielégítése. Igen! Minden szászrégeni magyar igényének a kielégítése.

Az Úristen nehéz helyre rendelt bennünket, de megálltuk a helyünket, és megálljuk most is. De, hogy ezután is megtehesük, nem elég ezt csak hirdetni, hanem dolgoznunk is kell. Mindenkinek a maga helyén vannak kötelességei, és bármilyen jelentékteleneknek is tűnjenek, fontos, hogy jól végezzük el. Sokfélék vagyunk, talán azért, mert a magyar nagyon tehetséges nemzet. Ne pazaroljuk ezt a tehetséget egymás ellen, hiábavaló dolgokra.

2017. augusztus 31. – szeptember 3. V. Szászrégeni Magyar Napok. Egy kérdésre próbálom megtalálni a választ. Miért az ötödik? Miért csak az ötödik? Miért nem a tizenötödik vagy a huszadik? De lehetne a huszonhetedik is. Nem mertük? Nem akartuk? Túlságosan közömbösek voltunk? Nem találok a választ.

Magyar vagyok. S arcom szegyenben ég./ Szegyenlenem kell, hogy magyar vagyok! – jelentette ki Petőfi Sándor 1847. február havában a gálaest bevezetőjében is elhangzott versben.

Nem! Nem kell szégyellnünk magunkat azért, hogy magyarok vagyunk – mondjuk mi 2017-ben is. Ugyanolyan polgárai vagyunk ennek az országnak, Európának, mint bárki más. Ugyanolyan jól vagy rosszul dolgozunk, mint bárki más. Ugyanúgy nevetünk, sirunk és szeretünk. És hiszünk egy szebb jövőben, az emberekben, az emberi jószágban... és hiszünk Istenben.

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

Szeretlek titeket!

KÖNYVBEMUTATÓ: RÉTHY ISTVÁN – TANGÓHARMONIKA

Augusztus 31-én, csütörtökön délután, az V. Szászrégeni Magyar Napok előestéjén könyvbemutatónak adott otthont az Eugen Nicoară művelődési ház kiállítóterme. A könyvbarátok megismerhették Réthy István *Tangóharmonika* című novellás-kötetét.

Régi álmom vált valóra, sikerült „hazahozni” a tanár urat, igaz, ehhez több tényező is hozzájárult, például az osztálytalálkozó.

Réthy István a Szászrégeni 5-ös Számú Általános Iskola magyar szakos tanára volt. A rendszerváltás után telepedett Magyarországra, bevallása szerint azért, hogy fiai ne csak a munkavállalásban legyenek az élen, hanem az elismerésben is. Több novelláskötete jelent meg: a *Lila kardigán*, *A fiú, a lány, meg a fűzfa*, *Uton*, *hullócsillagok alatt*, *Bojtorján és fuszulyka*, *Kambodzsa messze van*, *Róka-gomba hegedűvel*.

Fotó: FAGY

A *Tangóharmonika* – regénybe illeszthető novellarend – tulajdonképpen önéletrajz. A két főszereplő, az idős kertészmérnök és házastársa személyében a tanár úr és felesége elevenedik

meg. A novellák néhol szomorú hangulatúak, máskor megmosolyogtatók.

A tanár úr készségesen válaszolt a feltett kérdésekre, amelyek nemcsak a könyvet, hanem saját személyét is érintették. Az utolsó kérdésre – Mit üzen a szászrégeni magyarságnak? – rövid és egyszerű választ adott: Szeretlek titeket!

Köszönjük, kedves tanár úr!

A könyvbemutató a Humana Regun Egyesület tagjai – Menyei Ildikó, Fábíán Gizella és Fábíán András – a novellákból olvastak fel. Az est hangulatát Géczy Amália egyetemi hallgató zongorajátéka emelte.

A *Tangóharmonika* a Károly Róbert Nonprofit Kft. Nyomdában készült. A borító íj. Réthy István munkája.

FÁBÍÁN ANDRÁS GY.

A Szászrégen és Vidéke főtámogatói:
RMDSZ és Communitas Alapítvány.

Támogatók:

Duda Romulusz (Csíkszereda), Szabó Erzsébet, Ercse Rozália, Borsos Mária és Csernátoni József (Szászrégen).

Köszönjük!

Réges-Régen Templomainkról

Ötödik alkalommal szerveztük meg a radnótfáji református kistemplomban a már hagyományossá vált helytörténeti vetélkedőt helyi középiskolás diákok bevonásával.

Az idén helyi magyar történelmi egyházaink templomait látogattuk meg, és adatokat gyűjtve érdekes bemutatók születtek a templom- és egyházépítés történetéből.

A kéthetes kutatás során felmászhattunk templomaink tornyaiba, megcsodálva a város panoramikus képét, megkopogtathattuk évszázados harangjaikat, kézbe vehettük az értékes kegytárgyakat, megsimogathattuk az úrasztali abroszokat, kipróbálhattuk nagymúltú orgonákat, lefotózhattuk a bútorzatot, a festett kazetás karzatot, az értékes, egyedi szószékkoronát, alapító levelet, forgathattuk több évszázados irataikat. Köszönet mindezért lelkes segítőknek, egyházi előljáróinknak.

A vetélkedőt megelőzően a versenyzőknek egy újszerű „kincskereső” kérésnek is eleget kellett tenniük, amelyen felhasználták a különböző helyszíneken szerzett tapasztalataikat,

A bírálóbizottság tagjai – a hagyománynak megfelelően – Géczy Enikő szaktanár, Kozma József muzeográfus, Nemes Árpád nyugalmazott lelkész és Magyarosi Szende vallás tanár, kántor. Nem volt könnyű dolguk a sorrend felállításában.

Az eredményhirdetés szerint a legjobbnak a Deák Imola és Benkő Hunor páros bizonyult a szászrégeni

A történelmi vetélkedő nyerteseinek díjazása

római katolikus plébánia és templom témában. Őket követte Csatlós Zsanett és Németh Barbara – az Abafáji Római Katolikus Egyházközség és templom története –, valamint a Magyarrégeni Református Egyházközség és templom múltját kutató Demeter Arabella és Gorbea Vera. Dicséretet kapott Peres Erik és Ördög Sándor, valamint Rákosi Gabriella és Gorbea Bea, akik a Szászrégeni ill. Abafáji Református Egyházközség és templom történetéről írtak.

A versenyzők értékes jutalomcsomagban részesültek a Rákóczi Szövetség jóvoltából.

Köszönet a versenyzőknek kitartó és áldozatos munkájukért és a nagyszerű élményért, jó volt együtt gyarapítani ismereteinket. Jó tudni, hogy vannak ifjaink között olyanok, akik továbbviszik az őseinktől kapott szellemi örökséget. Köszönet mindenkinek, aki segített a program sikeres kivitelezésében! Jövőben, Reményik üzenetét megfogadva – „Ne hagyjátok a templomot, a templomot és iskolát!” – városunk tanintézményeinek történetét boncolgatjuk.

SZÉKELY ROZÁLIA ÉS NAGY F. ATILLA PROGRAMFELELŐSÖK

Részvevők és a zsűri

A reformáció hatása Szászrégenben

Szeptember elsején a Radnótfájai Református Egyházközség kistemplomában az érdeklődők megismerkedtek városunk református örökségének egy parányi részével. Az előadás a reformáció fogalmának tisztázásával kezdődött, amit a lutheri és a kálvini eszmei örökség legfontosabb elemeinek bemutatása követett. Időben és térben közelítve Szászrégen református gyülekezeteinek bemutatásához, az erdélyi reformáció kiemelkedő eseményeit és legfontosabb személyiségeit listáztuk. Annak érdekében, hogy rálátást nyerjünk gyülekezeteink reformátussá válásának folyamatára, szükséges volt a kibontakozás kontextusát megértenünk. Előbb Szászrégen fél évezredes történetét ismertük meg szemelvényesen, majd a Görgényi Egyházmegye történelmi bemutatása kapcsán a reformáció érdekességeire összpontosítottunk. Így jutottunk el Abafája, Magyarrégen, Szászrégen és Radnótfája református gyülekezeteihez. Mivel az előadás nem csupán a reformáció folyamatának ismertetésére szorítkozott, hanem annak hatását kívánta bemutatni, a legkézenfekvőbb eszközöknek a vizitációs jegyzőkönyvekben és szekunder forrásokban fellelhető ízes történetek bizonyultak, amelyek egy képzeletbeli utazásra hívták a hallgatóságot. A múltból a jövő felé is pillantottunk, és a reformáció 500. évében megállapítottuk, hogy hitvalló őseink helytállásából mi magunk is meríthetünk erőt saját megmaradásunk számára.

Abafája példájából kiderült, hogy a reformáció hagyatéka: egy drága örökséget őrizni, legyen az 400 éves klenódiium, egy kölcsöntéglából és koldulásból épített templom vagy az a tudat, hogy őseink rettegés közepette is vállalták az istentisztelet megtartását. Bár elrendelték, hogy a gyülekezet épüljön le, sorolódjon be máshova, az élni akarás erősebb volt. Ezt üzeni Szászrégen népének Abafája.

Magyar- és Szászrégen református gyülekezetének történetéből is okulhattunk. Szász Domokos püspök erről így ír: „A hegyek eltakarhatják a kisebb dombok képét, de azért ezeknek is megvan a maga történelmük, messze tekintő kilátójuk, nagy emléküik és hősi ígéretük!” Néha nagy hegynek bizonyulhat a viaskodás, ami a jóakarát kis dombjait el-takarja, de a két gyülekezet története rávilágít arra a sajátosan reformációi tényre, hogy az önmeghatározás vágya oly erősen meg tud nyilvánulni, hogy az végül önállósághoz vezet. A

hősi ígérek kiteljesedésének korában feladatunk hozzájárulni az új reformáció folyamatához, a gyülekezeti élet megújulásához.

Radnótfája történetét a megújulás motívuma szövi át. Őt alkalommal szűnt meg istentiszteleti helye, és hat alkalommal építette újra a gyülekezet Isten házáat. A porból, vagy ez esetben az árvíz utáni mocsárból emelkedett ki ez a gyülekezet. Szászrégen város életére ilyen formában is hat a reformáció, ugyanis a megmaradás szellemi parancsát újítja meg újra és újra.

Gyülekezeteink létezése önmagában tanúsítja azt, hogy a reformáció igenis hatást gyakorolt erre a régi vásárközponttra, hatását pedig mind a mai napig számos formában érezteti. Egyik formája ennek az élni akaró gyülekezetnek az igyekezete, aminek köszönhetően állhat az előadásnak otthont adó új építésű kistemplom.

Megmaradásunk záloga ennek a nagyszerű örökségnek a felismerése és értékeinek megismerése. A reformáció Szászrégenben nem egy elvont, poros, történelmi esemény, hanem lényegénél fogva olyan élő valóság, amit mi mindnyájan alkotunk, melynek mindnyájan részei vagyunk. Az előadás ezt a tudatot kívánta megerősíteni.

Az V. Szászrégeni Magyar Napok rendezvénysorozat keretében kettős ismeretterjesztő célzatú programot szerveztünk. A reformáció folyamatának szászrégeni vonatkozásait kidomborító előadást követte nt. Szép Eduárd beresztelkei református lelkipásztor bibliagyűjteményének kiállítása. A 68 kötetből álló különleges kiállítás darabjait a jelenlevők közléről is megsejlemléhtették, a közismert értékes darabok mellett számos idegen nyelvű kuriózumot is átlapozhattak.

Köszönetet mondunk azoknak, akik szellemi munkájukkal és/vagy készséges hozzáállásukkal közvetett vagy közvetlen módon hozzájárultak ahhoz, hogy ez az előadás és kiállítás megvalósulhasson, így hálánk illeti a következőket: Ósz Sándor Előd, Buzogány Dezső, Bíró Donát, Nemes Árpád, Tamás Endre Ottó, Nagy Levente, Magyarósi Levente, Székely György, Szép Eduárd, Nagy Atilla, Bodó József Zoltán, Kiss Andor. Bízunk abban, hogy még számos ilyen alkalomnak biztosít méltó környezetet a Radnótfáji Református Egyházközség közösségi tere. Isten áldása legyen az olvasók életén!

**RÁD ANDRÁS LÁSZLÓ
GYAKORNOK LELKIPÁSZTOR**

A lélek színei RÉMAN MELINDA FESTÉSZETI KIÁLLÍTÁSA

Az V. Szászrégeni Magyar Napok keretében szeptember 1-jén, pénteken délután az Eugen Nicoară művelődési ház kiállítótermében került sor Réman Melinda *A lélek színei* című festészeti kiállításának megnyitójára. Réman Melinda festészetéről, a kiállított munkákról Baróthi Ádám képzőművész és Vasile Mureşan szobrász-, festőművész és muzeográfus beszélt. A tárlatnyitó rövid áhítattal vette kezdetét, amit Szép Ildikó református lelkész tartott.

– 1961. július 23-án születtem. Kiskorom óta vonzott a művészet, ezért képzőművészeti iskolába jártam. Férjem – Réman Jenő lelképásztor – halála után, 2011-ben kezdtem el újra foglalkozni vele, és 2013-tól lettem a Marosvásárhelyi Képzőművészek Egyesületének tagja. A pasztell, akvarell és akril mellett az olajfestés technikájával is megismerkedtem – tudtuk meg a kiállítótól.

Réman Melindának az Ifjúsági Házban, a DIO Házban, a radnótfáji kistemplomban és a városi könyvtárban berendezett után ez az ötödik

A megnyitón

Fotó: FAGY

szászrégeni kiállítás, ahol 50 alkotást tekinthettek meg az érdeklődők.

FAGY

Skandináv lottó

Az V. Szászrégeni Magyar Napok rendezvénysorozat keretében ismét találkozhattunk a Kézdivásárhelyi Városi Színház társulatával. A *Ketten a neten* című sziporkázó vígjáték után Kiss Csaba marosvásárhelyi származású, Magyarországon élő drámaíró és rendező *Skandináv lottó* című vígjátékát láthattuk, amelyben egy valós történetet,

Pech és Pechné

a skandináv lottó főnyereményét megnyerő házaspár életének fordulópontját meséli el és gondolja tovább a szerző egy olyan világban, ahol a szerencse könnyen jelenthet balszerencsét.

Pech, a darab központi figurája egyszerű kisember, aki éjjeliőrként keresi a kenyerét. Felesége, az indulattal teli Pechné visszafojtja minden óhaját, a szegénységben nem tud felszínre törni nagyravágyása. A főnyereménnyel a visszájára fordul hétköznapi életük. A teméntelen pénz boldogtalanságot és gondokat szül, ugyanakkor új kihívások elé állítja a szereplőket. Mivel másként viszonyulnak a pénzhez, külön utakon haladnak tovább, miközben igyekeznek feldolgozni a sokkoló változást. Pech továbbra is megtartja megalázó foglalkozását, nem szórja a pénzt, ám Pechné annál nehezebben áll ellen a felé tóduló kísértéseknek. A magányos házaspár életében ugyanis olyan emberek (szomszédok, a volt feleség és közös fiuk, az idős apa, a főnök úr, egy eladó lány) tűnnek fel, akiknek terveik vannak a hatalmas összeggel. A pénz kifordítja magukból ezeket az egyszerű embereket, előhívja belőlük a mélyen lappangó agressziót és uralkodni vágyást. A telhetetlenség és mohóság elferdíti az értékeket, a pénz manipulál, eltorzítja a józan ítélőképességet.

Sikerül-e Pechnek megőriznie a méltóságát? Képes-e egyedül szembemenni a világgal, a darab hőségéé válnia?

Az előadásban a játék kerül előtérbe. Ez a játék azonban a nehézségből, a fájdalomból és sötétségből ered. Mert hiába hull az ölünkbe a szerencse, ha érzelmileg nem állunk készen arra, hogy boldogok legyünk. Az előadásban a kisszerű emberek döntésképtelensége, telhetetlensége és haszonleső magatartása kimeríthetetlen lehetőséget kínál a komikus helyzetekre. A kérdés csak az, hogy vajon 21. században van megoldásuk

a konfliktushelyzeteknek, pozitív kimenetelű boldogságkeresésünknek?

A szászrégeni közönség ismét tapsolhatott Kiss Lászlónak, Polgár Emiliának, Lung László Zsoltnak, Orbán Leventének és Korodi Jankának. A darab rendezője Kolcsár József. A díszlet és a jelmez Bajkó Blanka Alíz munkája. Az előadásnak az Eugen Nicoară művelődési ház nagyterme adott otthont.

Ezúton is köszönetet mondunk a társulat minden tagjának, és reméljük, hogy a közeljövőben ismét ellátogatnak Szászrégenbe.

FÁBIÁN GIZELLA

Piros kancsó, piros bor...

Jól mulattak azok, akik az V. Szászrégeni Magyar Napokon pénteken este a Krizantém vendéglőben a nótaestet választották. A **Piros kancsó, piros bor...** mulatós-zenés esten fellépett az ismert erdélyi páros, Miklós Szilvia és Szilágyi Sándor. A hajnalig tartó dalolás (és koccintgatás) feledhetetlen élményt jelentett a résztvevőknek.

FAGY

Miklós Szilvia és Szilágyi Sándor

Örökláng

Játszunk nektek! címmel került megrendezésre a kis gálaműsornak becézett előadásra szombaton délelőtt az Eugen Nicoară Művelődési Ház nagytermében. „Élni fog a nemzet, amely összetart” – Arany János eme sokatmondó idézetéből kiindulva, ezt tovább fokozva, az „és elismerni, megbecsülni értékeit” gondolattal indítottuk az V. Szászrégeni Magyar Napok műsorát.

A kultúra, műveltség szellemi érték és megtartó erő. Sokszor beigazolódt már a történelem során, hogy csak az a közösség éli túl a zivataros, megpróbáltatásokkal telt időköt, amely felismeri saját értékeit, és ezeket büszkén, céltudatosan promoválja és erősíti.

Az előző években elindított előadás-sorozat nem rejtett célja a jövő magyar nemzedékének, helyi tehetségeinek megismertetése, elismerése és méltó értékelése.

Ennek jegyében hívtunk meg tehetséges helyi és környékbeli egyházi, ifjúsági zenekarokat, énekarokat, zeneiskolás tehetségeket, szavalókat, akik

szerepléseikkel, fellépéseikkel öregbítették városunk magyar közösségének hírnevét távolabbi vidékeken is, jelentős diplomáciai küldetést is teljesítve ezáltal.

A műsorban első alkalommal a Szászrégeni Magyar Napokon az Örökláng elismerő oklevéllel jutalmaztuk közösségünk fiatal tehetségeit egyéni és csoportmunkában egyaránt, akik iskolán kívüli tevékenységeken, vetélkedőkön, megmérettetésekben jeleskedtek az előző tanévben, sport- és kulturális évadban.

Ezáltal fejeztük ki hálánkat áldozatos munkájukért, némiképp kárpótolva őket a lemondásukért, és arra biztatunk jövőre másokat is, hogy bátran vegyenek részt ilyen jellegű tevékenységeken, versenyeken, mert így fejlesztik személyiségüket, kreativitási készségüket. Akik hisznek önmagukban, többet érnek el, mondja a bölcs mondás.

A nevesítés az edzőkkel, tanárokkal, szakértőkkel, elemzőkkel való konzultálás után történt. Jövőre tervezzük egy erre szakosodott munkacso-

Dijazottak

port létrehozását, hogy teljesebb, igazságosabb képet kapjunk helyi tehetségeinkről. Az elbírálásnál döntő volt, hogy a kitüntetett helyi magyar oktatási vonalon tanuljon, és nem kimondottan valamely tantárgyhoz kapcsolódó legyen az eredményessége. Így a sport, tánc, zene, ének, művészet, kreativitás terén jeleskedők részesültek elismerésben. Az elismerő okleveleket, közel hetvenet, Márk Endre helyi RMDSZ-elnök adta át, aki ezt megelőzően gratulált a kitüntetetteknek, és további küzdelemre biztatta őket.

Értéktermelő nemzet vagyunk. Ez látható és hallható volt az előadáson, amelyen, meghívásunknak eleget téve, fellépett a TesóOK zenekar egyházi-ifjúsági repertoárral, zeneiskolás tehetségek: Veress Rebeka, Kiss Szabolcs, Birta Bernád, Berekméri László, Veress Anna, Veress Rebeka, Péter Adrienn és Nagy Sarolta. Németh Barbara az Arany János-émlékév alkalmával balladamonddal nyugtázta le a közönséget. Vigyázzunk értékeinkre és becsüljük meg őket, fejlesszük a továbbiakban is – ez lehetett a műsor üzenete. Külön köszönet a régi zeneiskola lelkes tanárainak – Pápay Ilona, Fazakas Zita, Gál Imola és Man Adriana – a közreműködésért, sikerekben gazdag tanévet kívánunk nekik és diákjaiknak.

A TesóOK

Köszönet a tanároknak, edzőknek, mentoroknak a jövő nemzedék építésében, formálásában kifejtett munkájáért. Köszönet a szülőknek, hogy ilyen tehetségekkel ajándékozták meg közösségünket. Az edzőknek, tanároknak, irányítóknak kívánunk kitartást a formáló, fejlesztő munkában, „kis gyémántjaink csiszolásában”!

Köszönet mindazoknak, akik segítettek a műsor létrehozásában, és eredményekben gazdag, sikeres tanévet kívánunk minden érintettnek! Találkozunk jövőben, ugyanitt!

**SZÉKELY ROZÁLIA ÉS NAGY F. ATILLA –
PROGRAMFELELŐSÖK**

Orgonakoncert

A Szászrégeni Magyar Napok visszatérő rendezvényei közé tartozik az orgonakoncert. Ezúttal is az evangélikus templom adott otthont a rendezvénynek. A zenekedvelők Kiss Elemér kántor orgonájátékát

hallgathatták. Első alkalommal besegített kisfia, Szabolcs is.

Köszönjük a koncertet!

BODÓ

Séta a múltba...

Harmadik alkalommal jártuk be a városunk múltja iránt érdeklődőkkel azokat a helyeket, ahol nap mint nap elhaladunk rohanó világunkban, de nincs időnk, lehetőségünk megcsodálni, értékelni helyi kincseinket. Erre hivatott ez a séta is, amelyen idén is diákok, fiatalok és örök ifjak vettek részt.

Az idén Magyarrégent ismerhettük meg jobban. Kiss Elemér és fia, Kiss Szabolcs csodálatos orgonakonzertje után hagyományosan az evangélikus templom udvarán találkoztunk szombaton fél négykor. A templom ősi napóráját megcsodálva, összevetve és egyeztetve mai időszámításunkkal, indultunk az időutazásra. Végigmentünk a volt Iskola utcán, megismerve nevezetességeit, majd a Pipánál balra fordulva, célunk felé tartva felidéztek az áradás emlékképeit.

Az evangélikus temető alatt szó volt az erődítményről, várról, amely az utcanévek tanúsága szerint e magaslaton állhatott már a római időkben is. Itt Szabó Miklós adatközlő jóvoltából a ma is álló Koós-féle jégveremről hallottunk.

Fotó: N. F. Atilla

A mai Dózsa György utcán folytattuk sétánkat, ahol említés történt a Mészárosok utcájáról, valamint a piacról, amelyet ott tartottak; betérve egyik udvarra, képet kaptunk a Mara család által működtetett bőrcserző műhely életéről és a tímármesterség fortélyairól.

A magyarrégeni utcára térve adatközlőink megmutatták a Vámosház, valamint az egykori patika helyét. Az 1924-ig önálló település főterén megismerhettük a történetét az első okleveles említésétől napjainkig, és megcsodálhattuk a neobarokk saroképület feltételezhetően Georg Heiter (Heiter György) által az építés évében készített képét.

Felidézve a település nagy szülőtte, Koós Ferenc emlékét, a régi Magyarrégen leírásából megkerestük a Hegyessy, Farkas családok udvarházait, nosztalgizáltunk régmúlt időről, emborsorsokról. Képek segítségével a Víziboszorkány kalandos életútját is felelevenítettük. Az Éltetők családtörténetét ismertetve, szó esett a tutajozás jelentőségéről és szerepéről a vidék gazdaságában.

A református templom felé menet fejet hajtottunk a Baróthi Adám képzőművész készíttette, a kommunizmus áldozatainak szentelt emlékműnél (1944-1989), amelyet id. Fekete Zoltán kezdeményezésére állítottak több mint egy évtizede.

A templom előtt Demeter Arabella tanuló ismertette a fontosabb tudnivalókat, megemlítve az értékes és egyedi szentelési keresztet, orgonát, szószékkoronát, úrasztalát és a Szépművészeti Múzeumban kiállított 16. századi kelyhet, amellyel az egyházközség büszkélkedhet.

Összegzőként elmondható, hogy élménydús és tanulságos időutazáson vehettünk részt az idén is. Reméljük, jövőben is lesz igény erre a programpontra, hiszen még nagyon sok a látnivaló, megismernivaló városunkban.

NAGY F. ATILLA

A kommunizmus áldozatainak emlékműve Fotó: Balázs Csaba

Őrütl Hab Party

A Szászrégeni Magyar Napok rendezvényei közül sohasem hiányzott a fiataloknak szánt buli. A 2017-es rendezvény egy hatalmas habpartival várta a fiatalokat, és nem csak. Szeptember 2-án a Caffè Crinul teraszán több mint 250 fiatal vett részt a dj Pici (Varga Árpí) által levezetett bulin. Volt zene, tánc, szórakozás és természetesen a hab sem hiányzott. A fények színekavalkádjában mindenki élvezhette a régi és az új slágereket, amelyek elhangzottak ezen a fergeteges estén. A rendezvényre ingyenes belépőt lehetett nyerni egy egyszerű online játékon. Az idei ifjúsági rendezvény sikeres volt, reméljük, jövőre még több meglepetést szerzünk a szászrégeni és környékbeli fiataloknak.

MAKKAI ALPÁR

V. Szászrégeni Magyar Napok

Fő támogatók:

országos RMDSZ és Communitas Alapítvány, a magyar kormány és a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága, a Bethlen Gábor Alap, Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusa, a Maros Megyei Tanács, Marosvécs Önkormányzata.

Támogatók:

LARIX KFT., az ELDI KFT., a DELTATHERM KFT., a HORVÁTH PATIKA, a PERLA HARGHITEI KFT., a PAM KFT., az IDEAL FOODPACK, a CONSIDOM KFT., a NAVOFLEX KFT., a CSENGE_virágüzlet, valamint Balogh Levente és több magát megnevezni nem akaró magánszemély.

A rendezvénysorozat sikeres lebonyolításához hozzájárult a Szászrégen Önkormányzatával való partnerség.

Köszönjük történelmi egyházaink segítségét.

Köszönjük az RMDSZ szászrégeni szervezete, a körzeti elnökök, alelnökök, utcafelelősök, a tag-ság, valamint a Kemény János Művelődési Társaság, a Csillag Egyesület, a Humana Regun Egyesület és a Rákóczi Szövetség szászrégeni szervezetének hozzájárulását a rendezvény megszervezéséhez.

Médiapartnerek:

Szászrégen és Vidéke, Népújság, Vásárhelyi Hírlap, Marosvásárhelyi Területi Rádió, Gaga Rádió, az Ardeal Televízió magyar adásának szerkesztője, Gorbai Mária Melinda.

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

Gálaest

MAGYAR VAGYOK, MAGYARNAK SZÜLETTEM!

Szeptember 2-án, szombaton este került sor a Magyar Napok gálaestjére is. A szászrégenieket megtisztelte jelenlétével Maria Precup polgármester, Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusának vezető konzulja, dr. Csige Sándor Zoltán, Novák Csaba Zoltán szenátor, Csép Éva Andrea parlamenti képviselő, a megyei RMDSZ Nőszervezetének elnöke és dr. Vass Levente parlamenti képviselő.

A jelenlevőket Márk Endre, az RMDSZ szászrégeni szervezetének elnöke, városunk alpolgármestere köszöntötte.

– Az utóbbi években mind több erdélyi településen egyre több magyar számára néhány nap rendkívüli jelentőséget kap. Magyar napokat szerveznek, rendeznek. Ez történik immár ötödik alkalommal városunkban is.

Célunk, hogy minden évben megszólítsuk és megmozgassuk a város magyarságát, bizonyítsuk, hogy legalább 2-3 napig együtt tudunk gondolkodni és érezni, azonosulni tudunk egy olyan rendezvénysorozattal, amelyet az együttlét öröme határoz meg.

Nagy Orsolya zongoraművész

Sárkány Ernő díjazott

Ezek a napok lehetőséget adnak a találkozásra, a közös szórakozásra. A rendezvények újra közösséggé kovácsolják a mindennapokban magyarságukat egyedül vagy szűkebb családi és baráti körben megélő embereket. A magyar kultúra pár nap erejéig megtölti a várost. Újra a normalitás részévé válik, jelen van a köztereken. Közösségként mutatjuk meg magunkat a többségiek előtt is, akik akarva-akaratlanul találkoznak a magyar kultúrával. Ez talán elvezethet a mindennapi együttélés természetességéhez.

Az ilyen rendezvényekkel és az általuk teremtett lelkülettel kivédhető és kezelhető lesznek a napjainkban szinte rendszeressé váló magyarelles megnyilvánulások. Ha elérjük, hogy többségi szomszédaink, polgártársaink érdeklődjenek rendezvényeink, kultúránk iránt, és részt vegyenek a koncerteken, előadásokon, mulatós estéken, akkor a Bukarestben ellenünk dolgozó politikus, közéleti társaságnak nem lesz sikere – mondta többek között Szászrégen alpolgármestere, Márk Endre.

Maria Precup polgármester beszédében hangsúlyozta az

RMDSZ-frakcióval és az alpolgármesterrel való jó munkaviszonyát. Csép Éva Andrea a támogatásáról biztosította a szászrégeni és a Felső-Maros menti magyar közösséget. Dr. Csige Sándor Zoltán vezető konzul elmondta, hogy a magyar kormány nem tesz különbséget az anyaországi és a külföldi magyarok között, egyenlő értékű polgárként kezel mindannyiunkat.

A gálaesten a Kemény János Művelődési Társaság és a helyi RMDSZ életműdíjjal jutalmazta Sárkány Ernő nyugalmazott tanárt és dr. Iszlai Árpád nyugalmazott orvost. Sajnos dr. Iszlai Árpád egészségi állapota miatt nem lehetett jelen a rendezvényen.

Az esten egy tehetséges, fiatal zongoristával, sőt most már azt is mondhatjuk, hogy zongoraművésszel ismerkedtünk meg. Nagy Orsolya az idén végzett a kolozsvári Gheorghe Dima Zeneakadémián, jelenleg mesterizik, ifj. Csíky Boldizsár zongoraművész tanítványa.

A fiatal művész bevallása szerint már kisgyerekként nagyon szerette a zenét, ott volt mindig édesapja mellett az Atlantis együttes próbáin. Már akkor

felkeltette érdeklődését a zongora, mely aztán a kedvenc hangszere lett.

A vendégművész – ahogy a székely mondja – csak ehejt a szomszédból, Marosvécsről érkezett. Nagy Orsolya vadonatúj zongorán játszott, amelyet az önkormányzat vásárolt a művelődési háznak. Köszönjük.

Orsi előadásában hallhattuk: Szkrjabin: Etűd, Brahms: Variációk egy Schumann-témára és Bartók Béla: Ostinato.

A záró műsor rész – címe: Magyarok a Kárpát-medencében – egy zenés, verses összeállítás volt. Két nagyszerű színész lépett fel, Benkő Péter még sohasem járt Szászrégenben, de Erdélyben sem. Számtalanszor láthattuk a moziban és a tévé képernyőjén. Ő volt Babocsay László a Koppányi aga testamentumában, Török János az Egri csillagokban, Görgey György A fekete városban, Buttler János a Különös házasságban, Vendel Zoltán a Kisvárosban. De mindez csak töredéke filmszerepeinek. Kétszeres Jászai Mari-díjas és Turay Ida-vándordíjas színművész.

A fiatalabbik fellépő, Szabó Gyula Győző szászrégeni születésű, az anyaországban él. Már

Benkő Péter és Szabó Gyula Győző színművészek Fotó: FAGY

sokszor fellépett városunkban: karácsonyi koncert, közös koncert a Titánnal, előadások a Regélőkkel. A Madách Színház tagja. Színművész és énekes.

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

Laudáció – Sárkány Ernő

Tisztelt ünneplő közönség!

Megtisztelő számomra magyar közösségünk és városunk közmegebecsülésnek örvendő matematika-tanáráról, volt középiskolai igazgatóról Önök előtt beszélni. Ugyanakkor örömmel tölt el a lehetőség, mert Sárkány Ernő tanár úrnak tanítványa voltam.

A munkás, gondolkodásra ösztönző matematikaórák, a biztató, nevelő, olykor vidám, máskor megérdemelten dorgáló, fegyelmező osztályfőnöki órák emléke fűz hozzá, természetesen nemcsak engem, hanem városunkban és szerte a nagyvilágban élő sok tanítványát.

Sárkány Ernő 1939. június 21-én született Szászrégenben. Az elemi iskolát itt végezte szülővárosában, majd Marosvásárhelyen, a Bolyai Farkas Középiskolában tanult tovább és érettségizett 1955-ben.

Matematika-fizika szakos tanári oklevelet a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen szerzett 1962-ben. Tanári pályáját a Szászrégeni 2-es Számú Elméleti Líceumban kezdte. Ebben az évtizedek során

többször átnevezett, majd elnevezett tanintézményben tanított, oktatott, nevelt magyar és román tagozaton több mint 40 éven keresztül.

Bibó István múlt századi nagy gondolkodónk szavait használva *szakmai kompetenciával rendelkező szervező értelmiségiként* kapott és vállalt több ciklusban aligazgatói, igazgatói, majd a '89-es változások után újra aligazgatói megbízatást összesen 23 éven át.

Nemes feladat tanintézményt, középiskolát vezetni. A kisebbségi magyar ember vezetőként mindig kettős terhet visel: eleget tenni a tisztség adta elvárásoknak, és figyelő szemekkel örködni, hogy saját közössége érdekei ne sérüljenek, kivédeni, tompítani a kisebbséget negatívan érintő, különböző szintű intézkedések hatását.

Sárkány Ernő nagy munkabírással, határozott vezetőként tett eleget a feladatoknak. Jó szervezőkészséggel, munkát, erőfeszítést nem sajnálva igazgatta a rábízott tanintézményt. Vezetése alatt, 1980-ban költözött új épületbe a középiskola. Akkor nyílt meg az új bentlakás, az étkezdé. Akkor üzemelték

be az új tanműhelyeket. Az akkori körülmények között nem kis megvalósítás volt.

Rendet, fegyelmet és lelkiismeretes munkát kért és várt el a tanórákon és a nevelői munkában.

Mindig kiemelt figyelemmel kezelte a magyar tagozat ügyét. Ha kellett, kiterjedt kapcsolatrendszerét is igénybe vette, hogy tagozatát, osztályait, tanítványait ne érje hátrány.

A tantestületnek nagy tekintélyű, megbecsült tagja volt. Amikor nem ő töltötte be az igazgatói beosztást, tapasztalatával, tanácsaival segítette vezető kollégáit.

Tanárként elhivatottsággal oktatott, nevelt. Ugyanakkor folyamatosan képezte magát, már fiatalon letette a fokozati vizsgákat. Odaadással, nagy szakértelemmel készítette fel tanítványait a tantárgyversenyekre, érettségi vizsgára, egyetemi felvételre. Osztályfőnökként is sokat tett diákjaiért, segítette őket a törvénytisztelő, öntudatos felnőtté válásban, a pályára állásban, elhelyezkedésben.

2003-ban nyugalomba vonult, de ez nem jelentette a búcsút a katedrától. Tovább tanított, amíg fiatal, pályakezdő kollégák nem kerültek a tantestületbe.

Sárkány Ernő meghatározó szerepet vállalt a szászrégeni magyar közéletben is. 1989 decemberében részt vett a városi RMDSZ megszervezésében. 2014-ig a választmány aktív tagja volt, négy évig pedig ügyvezető elnökként tevékenykedett. Következetességével, higgadt állásfoglalásaival segítette a szervezetet. Méltósággal és önfegyelemmel viselte el az 1990 márciusi események során őt ért zaklatásokat.

Munkája elismeréseként 2015-ben megkapta az RMDSZ Maros megyei szervezetétől a *Könyv és Gyertya* díjat.

Sikeres pályafutásához hozzájárult zenepedagógus felesége. Az utóbbi években pedig mi, szászrégeniek szemtanúi lehettünk, miként kell és lehet türelemmel, alázattal elviselni a megpróbáltatásokat. Emberségből, házastársi szeretetből örök példát mutatott mindannyiunknak.

Tisztelt Tanár Úr, köszönjük a közösségért végzett munkát. Köszönjük a matematikaórákat, az osztályfőnöki nevelést. Köszönjük és nem feledjük az érettségi találkozók jövőbe mutató derűjét

ERŐS CSABA

Laudáció – dr. Iszlai Árpád

A Doktor Úr – nevezzük egyszerűen csak Doktor Úrnak – 1945. november 1-jén született Szászrégenben. Az 1-es Számú Líceum humán tagozatának elvégzése után a Marosvásárhelyi Orvosi Egyetem fogászati karán folytatta tanulmányait. 1973-ban végzett. Tazló, Lövéte és Bátos után 1983-ban Szászrégen a végállomás. 2000. február 1-től a kórház aligazgatója, rövid ideig – két hónapig – igazgatója. Nős, két lánya van. Felesége Erzsébet, lányai Imola és Orsi.

1990-től RMDSZ-tag. 1992 és 2008 között – négy mandátum erejéig – helyi tanácsos, a jogi szakbizottságban tevékenykedett.

1966-ban az RMDSZ polgármesterjelöltje. 1992-ben, 1996-ban és 2000-ben szenátorjelölt. 1995 és 2008 között SZKT-tag, megyei alelnök a néhai Zonda Attila és Kelemen Atilla csapatában. Több éven át a Felső-Maros menti kerület alelnöke.

A 2004-es helyhatósági választásokon Nagy András – ahogy ő szólítani szereti: Rigó – kampányfelelőse, melynek eredményeként 80 esztendő elteltével Szászrégennek magyar polgármestere lett.

2008-ban már nem jelölteti magát a helyi tanácsba, de továbbra is aktívan részt vesz az RMDSZ életében, a helyi választmányban.

Dr. Iszlai Árpád szívügyének tartja nemcsak a szászrégeni magyarság, hanem a városi kórház helyzetét is. Dr. Benedek Imre miniszteri tanácsos segítségével egy 400.000 márka értékű Siemens röntgengépet szerez a kórháznak. Kiharcolja a sebészeti gárda újraindítását. A minisztérium különleges alapjából sikerül beszereznie három – 96 milliós – sterilizátort, kettőt a sebészetre, egyet a nőgyógyászatra. Sikerül 400 fölé emelnie a kórházi ágyak számát, mely nyomán a negyedosztályú besorolásból harmadosztályúvá lép elő a kórház, s ez több pénzt jelent.

A Doktor Úr azért küzd, hogy magyar közösségünknek, de egyben városunk minden lakójának, etnikai hovatartozástól függetlenül, jobb sorsa legyen. S mindezt nem kimondottan szakmai bizonyításként, hanem emberségből és szeretetből teszi.

Munkásságáért 2002-ben Szászrégen díszpolgára elismerést kapott. 2004-ben az RMDSZ Ezüsfényő díjjal jutalmazta.

A Doktor Úr önmagáról így vall: *„Született lokálpatrióta és optimista vagyok. Jézus Krisztus járt a földön, és tudja, hogy milyen nehéz ebben a világban embernek maradni. De igyekszem.*

Családcentrikus vagyok, a gyermek a leggyönyörűbb dolog a világon. Mindig elértem mindazt, amit nagyon akartam, csak a kórház igazgatója nem akartam lenni, de amikor elvállaltam, igyekeztem becsületesen csinálni. Édesapám azt mondta: fiam, ha csinálsz valamit, vagy tedd rendesen, vagy ha nem, menj a fenébe.

Gyökereink itt vannak. Túlélő nemzet vagyunk, és ahogy Nemeskürty István írja az egyik könyvében: mi is, mint a zsidók, Isten kiválasztott nemzete vagyunk.”

17 esztendővel ezelőtt történt. 2000. október 31-én, a reformáció ünnepén. Riportsorozatot

készíték a Szászrégen és Vidéke havilap számára az akkori tanácsosokkal. A Doktor Úron a sor. Hosszan elbeszélgetünk. Távozásomkor egy könyvet nyom a kezembe: Nemeskürty István – Bibliai örökség. Olvasd el – mondja –, de vigyázz, kikérdezem! Az ég tudja, miért, hittem, és tizenhét esztendő után is hiszek neki. Talán a következő idézetért, mely nem az említett könyvből való, de igencsak rá vall:

„Ne tagadd meg a fajt, amiből eredtél, lángoló vért, miből születtél, a földet, mely éltet s eltakar, ha magyarnak születtél, hát maradj magyar.”

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

Az Ifi Steaua az új bajnok!

Az V. Szászrégeni Magyar Napok keretében fontos szerepet kapott a sport és a mozgás, ezen belül természetesen a „sportok királya”, a labdarúgás.

Szeptember 3-án zajlott az immár hagyományos kispályás focibajnokság. Hét szászrégeni amatőr együttes nevezett be, amelyeket a szervezők két csoportba soroltak, a következő beosztás szerint: A csoport: Kék Farkasok, Radnai Szomjas Bikák, Radnótfája FC, Kurucok. B csoport: Ismeretlen Arcok, Ifi Steaua, Magyarrégen.

A csoportmérkőzések többnyire elszánt, látványos, kiegyensúlyozott küzdelmeket eredményeztek. Minden csapat lendületesen küzdött, égett a srácokban a bizonyítási vágy.

A Kék Farkasok, Krausz Lóránt

Ifi Steaua I. hely

csapata megérdemelten nyerte az A csoportot, bekerülve ezzel a bajnokság döntőjébe. Kemény küzdelem folyt az első helyért, hiszen a fiatal és tehetséges Kurucok, Csegedi Hunorral az élen, nagyon megizzasztották a Kék Farkasokat. Jó volt újra látni itthon focizni olyan ígéretes tehetségeket, mint Csegedi Hunor, Szabó Roland és Suciú Toni, a csíkszeredai Székely Labdarúgó Akadémia focistáit.

A Radnai Szomjas Bikák ezúttal várakozáson aluli teljesítményt nyújtottak. A dr. Zsigmond Zsolt irányította Bikák túl hamar megszomjaztak, és a mérkőzések múlásával egyre jobban elfáradtak.

A Radnótfája FC fiataljai első ízben vettek részt a küzdelemben, s noha az első két találkozón nagyarányú vereséget szenvedtek, derekasan küzdöttek,

Kék Farkasok II. hely

V. Szászrégeni Magyar Napok

bizonyítva, hogy a labdarúgásban az eredményesség nem minden. A radnótfájai csapatnak egy kis, ámde lelkes szurkolótábora is volt Rád András László református segédlelkésszel az élen.

A B csoportban az Ifi Steaua végzett az első helyen, Schuller Szilárd csapata két győzelemmel zárta a küzdelmeket. Az Ismeretlen Arcok Banga Jenő vezetésével ezúttal is dicséretre méltó teljesítményt nyújtott. A küzdelem a csoport második pozíciójáért igazán kiélezett volt, ám végül az „ismeretlenek” jobb gólkülönbségüknek köszönhetően megelőzték a tavalyi bajnokot, a Nagy András vezette Magyarrégen

Kurucok IV. hely

gárdáját. 2016 bajnokai ezúttal gyengébben teljesítettek, ám mentségükre szolgál, hogy a csoport erős és kiegyensúlyozott volt.

A csoportmérkőzéseken a következő eredmények születtek:

Kék Farkasok – Radnótfája 11-0, Radnai Szomjas Bikák – Kurucok 2-3, Kék Farkasok – Radnai Szomjas Bikák 6-3, Radnótfája – Kurucok 1-7, Kék Farkasok – Kurucok 3-1, Radnai Szomjas Bikák –

Radnótfája FC VI. hely

Ismeretlen Arcok III. hely

Radnótfája 3-3. Ismeretlen Arcok – Magyarrégen 1-1, Ismeretlen Arcok – Ifi Steaua 1-2, Ifi Steaua – Magyarrégen 4-1.

Ezután a helyosztó találkozók következtek, ezek

Magyarrégen V. hely

keretében mindhárom esetben a győztesek már a mérkőzések rajtjában elhúztak, így nagyon simán fektették két vállra ellenfeleiket. A döntőben: Kék Farkasok – Ifi Steaua 4-7, a kisdöntőben: Kurucok – Ismeretlen Arcok 2-7, az 5-6. helyért: Radnótfája FC – Magyarrégen 1-5.

A bajnokság végén a szervezők oklevelekkel, serlegekkel és érmekkel jutalmazták a csapatokat. A díjkiosztó ünnepséget megtisztelte jelenlétével Márk Endre Dezső, városunk alpolgármestere, aki ez alkalommal a serlegeket és az érmeket is átadta. Gratulálunk minden részt vevő együttesnek! Köszönet Ioan Chertes és Călin Siplăcan játékezőknek, valamint a Szászrégeni Polgármesteri Hivatalnak, az Avântul pályagondozójának és dr. Zsigmond Zsoltnak a támogatásért.

SZABÓ ANTAL-LORÁND

Fakanalak tánca

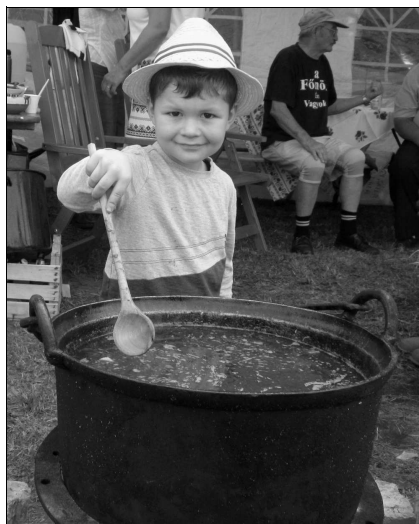
A Szászrégeni Magyar Napok egyik hagyományos rendezvénye a gulyásfőző verseny. Az idén *Fakanalak tánca* címen zajlott a magyar napok boszorkánykonyhájában.

A hatalmas üstökben volt hagyományos gulyás, babgulyás és finom pörkölt is, mert ugye nem mindenki tartotta be a szabályokat. De nem is ez volt a lényeg, hanem az együttlét, a szórakozás, a jókedv.

A boszorkánykonyhában kilenc csapat sürgött-forgott, azzal a céllal, hogy „már bizony az ő eledelüket pontozza a legjobban a zsűri!” Rád Sándor zsűrielnöknek, Balla Dénesnek és Bodó Zoltánnak nem volt könnyű dolga, amikor végigkóstolta a kilenc „titkos recept” után készített finomságot, de végül dönteniük kellett. Első helyen végeztek a radnótfáji Kaszások, akik elnyerték a fából készített aranyfakanalat. Második lett az RMDSZ Nőszervezete, míg a harmadik helyet az Ága-Boga nagycsaládosok csoportja szerezte meg. Minden elismerést megérdemel a többi csoport is: a Gasztroangyalok, a Kolping, a Csipet-csapat, az Unió, Attila fiai és a Rákóczi csapat. Külön dicséret és elismerés illeti őket a szép és ízletes sátdíszítésekért és kitartó munkájukért. Köszönjük!

Minden részt vevő csoport oklevelet és igazi fából készített falapítókat kapott.

RÁD SÁNDOR

„Jövőre én is benevezek”

A gulyásfőző verseny díjazottjai

Radnótfáji Kaszások – aranyfakanalások

Fergeteges vihar - fergeteges zárókoncert

Az V. Szászrégeni Magyar Napok rendezvénysorozat vasárnap délelőtt a focibajnoksággal és a gulyásfőző versennyel folytatódott, majd a *Gyermek volt minden óriás* című sportversenyeken és szórakoztató játékokon vehettek részt a gyermekek, levetítették a Székely Legendárium filmet is.

Színpadra léptek a TesóOk is. A zenekar tagjai – ének: Borbély Bartis Zsuzsa, gitárok: Nagy Endre és Nagy Flórián, szintetizátor: Barabás Dániel, dobok:

Az íjászok

Borbély Bartis Ferdinánd. Szakmai vezető Rend Tamás zenetanár. Kedvelt műfajuk a rock, de más stílusban is otthonosan pengettek, játszottak, daloltak. Ezúttal rockzenei utazásra hívták meg a nézőket, a

A szászrégeni fúvósok

Kenyéráldás

'80-as, '90-es évek slágereit felidézve. Felcsendültek ismert Republik-, Bikini-, Lord-, Hooligans-dalok is.

A koncert után Fülöp Bernadett elszalvta A kenyér című verset, majd Székely György református

Egy kis harcászat

lelkipásztor megáldotta azt a hatalmas kenyeret, amit később a gulyásfőző csapatoknak osztottak szét.

Ebéd közben a szászrégeni fúvószenekar térzenével kedveskedett a nézőknek.

Közben lezajlott a gulyásfőző verseny és a focibajnokság nyerteseinek díjazása.

Kora délután néptánc és népdal volt műsoron helyi és vidéki néptáncsoportok és népdalénekesek előadásában. Felléptek a Gyöngyvirág, a Csurgó, a Búzavirág és a Gyöngyharmat, valamint a Bíborka néptáncsoportok. Énekeltek a Madárka, madárka és a Hagyományörző rügyecskék népdalversenyek nyerte-

sei – Hornung Helga, Iván Evelin Angyalka, Kolcsár Beáta és Heidel Norbert.

Ezután a könnyűzené volt a színpad, felléptek: Csatlos Zsannett, Peres Erik Norbert és Raffael Laura.

Közben a Marosszéki Íjászok Egyesülete íjászbemutatót tartott, de ki is lehetett próbálni a célba lövést. Az egyesület hagyományörző íjászzal foglalkozik, edzéseket, bemutatókat, versenyeket szerveznek gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt. Közben ők is különböző versenyeken vesznek részt, melyek közül a legismertebbek a Várverseny és a Kakasvész.

A Kerecsensólyom hagyományörző egyesület IX-X. századi harci felszereléseket, ruházatot mutatott be, és sor került viaskodás-hadakozás színlelésére is.

Ami ezek után következett, azt jobb, ha minél hamarabb elfelejtjük. Hatalmas vihar kerekedett, amit tudott, elsöpört az útból. Kivételt képezett a Kolping család és a radnótfáji gyulyásfőzők csoportja, akik közös „énekórát” tartottak.

A vihar miatt a Gozefini magic show és a Titánkoncert elmaradt.

Nem maradt viszont el az Attila Fiai Társulat koncertje. A társulat küldetésének nemzeti rockoperáink élő előadását tartja. Az alapzenekart minden előadásban több neves rockénekes vendégszereplése gazdagítja. A műsorban részleteket hallhattunk többek között az István, a király, a Honfoglalás, az Egri csilla-

Attila Fiai Társulat

Fotó: FAGY

gok, az Attila – Isten kardja, az Árpád népe, a Sacra Corona, a Cantus Hungaricus művekből. Énekesek: Babári József, Kalapács József, Rudán Joe, Tóth Renáta, Varga Miklós. Zenekar: Závoti Zoltán (gitár, ének), Szűcs Antal Gábor (gitár, ének), Szebényi Dániel (billentyű, ének), Gál Péter (hegedű), Talabér László (basszusgitár, ének), Hosman Ádám (ütőhangszerek), Talabér Gábor (dobok).

Az eső ellenére az Attila Fiai Társulat remek hangulatot teremtett, és az égi fergeteg után fergeteges koncerttel zártak az V. Szászrégeni Magyar Napok.

A viszontlátásra jövőre!

FÜLÖP BERNADETT

A koncerten

„Jövőre ismét itt leszek”

Önkéntesként a CSIT-en

Amikor meghallom, hogy CSIT, mindig hatalmasat dobban a szívem. Miért? Egyszerű. Mert ez az a találkozó, ahol a szívek szeretettel, örömmel, önfelédtt boldogsággal telnek meg. Nehéz megfogalmazni mindazt, amit átél ott az ember, de remélem, sikerülni fog.

Az én CSIT-es múltam 2013-ig nyúlik vissza, tehát ez volt az ötödik alkalom, hogy részt vettem a találkozón, viszont először önkéntesként. Nagyon örültem, hogy elhívott az Úr szolgálni. Rájöttem arra, hogy az eddigi évek alatt rengeteg mindent kaptam Istentől az emberek által, és úgy gondoltam, itt az ideje, hogy továbbadjam mindazt, amit megtapasztaltam, tehát jelentkeztem kiscsoportvezetőnek. Nagyon vártam az indulást. Számoltam a napokat, aztán nagy nehezen elérkezett augusztus 11-e. Elkezdődött az önkéntes hétvége.

Nem vagyok izgulós, igyekeztem nyugodtan hozzáállni mindenhez, de a felkészítők alatt feljött bennem sok negatív gondolat, hogy talán mégsem vagyok kész erre, mégsem vagyok alkalmas, vannak nálam sokkal tapasztaltabbak, kevés vagyok én ehhez. És ez be is bizonyosodott. Bár kellemes csalódásként. Nem voltam kész, nem voltam alkalmas, és egyedül kevés voltam hozzá, de aztán megjelent valaki, aki azt mondta, hogy „Én nem az alkalmasakat hívom el, hanem az elhívottakat teszem alkalmassá”. Ezt a mondatot az egyik felkészítőn zártam a szívembe. Isten alkalmassá tesz. Egyedül kevés vagyok hozzá, de vele együtt menni fog.

Aznap este Szentlélek-hívás volt a templomban, és (dicsőség az Úrnak) átadtam minden féltelmemet, kételyemet Isten kezébe, és akkora erőt kaptam tőle, hogy úgy éreztem, most már készen állok. Kész voltam a feladatra. Kész voltam fogadni a résztvevőket tárt karokkal és reménnyel teli szívvel. 15-én érkeztek. Ekkor minket már nagyon jól felkészítettek, rengeteget készültünk, hogy számukra minden jó legyen, és csodás élményekkel térjenek haza. Első este eljött a várva várt pillanat, megismertem a kiscsoportomat. Hét csodálatos embert, akik nagyon a szívemhez nőttek, és akikért nagyon hálás vagyok. Felülmúlták minden elképzelésemet. Semmi okom nem volt az aggodalomra.

Lelkesek, nyitottak, barátságosak, őszinték voltak.

Közös imádság

Együtt ettünk, nevettünk, sírtunk, beszélgettünk, szerettünk.

Hamar kialakult a csoporton belüli bizalom. Meséltek családi problémákról, veleszületett betegségekről, csodákról, örömeikről, bánatokról és arról, hogy mindebben hogyan volt jelen Jézus. Hisz idejött 1000 ember, mindenki otthonról magával hozta a saját kis problémáit, és nagyon remélem, hogy úgy távoztak el a legtöbben, hogy megjegyezték: az Úr begyógyítja a sebeiket, és hiába próbálják pótolni a hiányzó darabot a szívükből bármivel is, mert „Isten-alakú az úr” – énekli Pintér Béla... És ezt az úrt nem pótolja senki, semmi rajta kívül.

Úgy gondolom, hogy mindenki rengeteg kincsrel tért haza. Az előadások felhívták a figyelmünket arra, hogy Istennek terve van velünk. Lehet, hogy az út, amit tervezett, néha sötét, vagy lehet, hogy épp egy alagútban vagyunk, de Ő élvezet a célhoz, csak engedni kell, hogy vezessen. Én is, érdekes módon, pont a találkozó ideje alatt tapasztaltam meg, hogy a terveim nem biztos, hogy megvalósulnak Isten terveivel, és ezt el kell fogadnom, hisz a Mi atyánkban minden egyes alkalommal elmondom, hogy „legyen meg a Te akaratod!”, és nem akarom, hogy ezek csak üres szavak legyenek.

Jézus útján járni ma nem egyszerű, de csodálatos. Ha szeretet van a szívedben, más nem számít. Ez hatalmas erőt ad. Ha Jézus benned van, jöhet bármi és bárki, mert nem tud elnyomni. S ha mégis, visszatérhetsz Istenhez, és Ő felemel. Hiszem, hogy a találkozón nagyon sok fiatal döntött Isten mellett. És nem azért, mert sok mindennel tömték meg a fejüket, hanem azért, mert megtapasztalták

Istennek a szeretetét, hogy milyen önfelédten boldogok azok a fiatalok, akik már döntöttek Isten mellett, és vágy keletkezett az ő szívükben arra, hogy ilyen boldog, erős és elnyomhatatlan emberek, fiatalok legyenek. Hihetetlen érzés volt látni, ahogy 1000 fiatal szó szerint rohant a templom felé, hogy a szentségimádáson minél közelebb lehessen az Ol-táriszentságban jelen levő Jézushoz. Az az este a találkozás estéje volt.

Találkoztunk mindannyian Vele. Köszönetet mondtunk neki, dicsőítettük, tapsoltunk, tárt karokkal énekeltünk. Átadtuk magunkat, és szívünk csordultig megtelt az Atyától kapott szeretettel. Ezt megérteni és felfogni nem lehet, egyszerűen át kell élni.

Na de hatalmas buli volt péntek este is. Aki még nem látott ilyet, remélem, most rájött, a keresztény emberek is tudnak bulizni. Nem vagyunk unalmasak, nem ülünk egész nap csendben és imádkozunk. Buliztunk az Úrral, tomboltunk, ugrottunk, énekeltünk. Éltünk.

Bízom benne, hogy a találkozó mottója („Ébredj és lépj!”) beteljesedett. Felébredtünk a szürke hétköznapiokból, rájöttünk mindarra, ami igazán lényeges, és készek vagyunk lépni, cselekedni a világban, megmutatni az embereknek, hogy szeretet van bennünk, és ezt az Istentől kapott szeretetet tovább tudjuk adni az embereknek. Dicsőség az Úrnak!

FÜLÖP BEÁTA

Kopjafaavatás Radnótfáján

Augusztus 27-én, az új kenyér ünnepén kopjafát avattak a radnótfáji református templomkertben. „Isten dicsőségére állítottuk a reformáció 500., a magyar reformáció 450. és a templomépítés 125. évében” – áll a kopjafán, melyet a templom bejárata mellett helyeztek el. A kopjafát Vajda Levente presbiter faragta, a nyersanyagot, a tölgyfát Varga Attila adományozta.

A kopjafát az ünnepi istentiszteletet és úrvacsoraosztást követően Nemes Árpád nyugalmazott református lelkipásztor áldotta meg.

A nagy templom melletti turulmadaras emlékmű, a temetőben felállított kopjafák után ez a harmadik olyan alkotás, amelyet a Radnótfáji Református Egyházközség és annak lelkipásztora, Székely György hagy az utókorra.

Vajda Levente

FAGY

A radnótfáji római katolikus templom

Fotó: Balázs Csaba

Szeptember

Reflexiók

Emberség

*Felmegy vagy legördül a függöny,
változhatik a szerep,
főszerepben emberré válni
az tud, ki nagyon szeret.*

Gyógyír

*Akármilyen sivár a sorsod,
és lehet szíved kőkemény,
felvidíthatja életedet
egy szívhez szóló költemény.*

BARICZ LAJOS

Bruhaha - nevéssünk együtt!

– Pistike, mondj három állatot!
 – Lovacska, kutyuska, cicuska.
 – Jól van, de kicsinyítő képző, azaz -ka nélkül mondj hármat!
 – Puly..., ró..., szar...
 *

Egy kubai iskolában történelemórán híres külföldi emberekről tanulnak a gyerekek.

– Miről volt híres Kolombusz Kristóf? – kérdi a tanár.
 – Vízum nélkül jutott el Amerikába...
 *

Tanító néni az iskolában:
 – Marika, mit fogsz csinálni, ha olyan nagy leszél, mint én?
 – Fogyókúrázom.
 *

A rövidlátó, szemüveges tanár kezd elveszíteni a türelmét.

– Te, ott hátul. Mikor volt az Aranybulla?
 – Tudom is én...
 – Mikor volt a tatárjárás?
 – Tudja a fene.
 – De hiszen ezt a múlt órán tanultuk. Mit csináltál tegnap este?
 – A kocsmában voltam. Megittunk pár üveg sört a haverokkal.

– És... és ezt csak így kijelentetted? Hogyan akarsz átmenni a vizsgán?

– Sehogy. Én a vízvezeték-szerelő vagyok, és a fűtőtestet jöttem megjavítani.
 *

Az apuka megkérdi kisfiától:

– Nem vette észre a tanító néni, hogy én segítettem a házi feladat megoldásában?

– Nem.
 – Na és mit mondott a megoldásodra?

– Azt, hogy napról napra hülyébb leszek.
 *

– Gyerekek – kérdezi a tanár irodalomórán –, hogy hívják azt az írásművet, amelyet csak kigondol valaki, és semmi valóság alapja nincs?

Pistike jelentkezik:

– Adóbevallás!
 *

Az egyetemistát már másodszor húzzák meg a szigorlaton. A helyi kocsmában, a hatodik feles után így elmélkedik magában:

– Nem is lehetett volna ez másképpen... Ugyanaz a terem, ugyanaz a vizsgáztató, ugyanazok a kérdések...
 *

Matematikatanár a gyerekekhez:

– Pistike, mennyi 2000+3650?
 – 6000.
 – Ki tanította neked ezt a butaságot?

EZT LÁTJÁK A FÉRFIAK ÉS NŐK

– Az apukám.
 – És mi a te apád?
 – Pincér.
 *

Ha az egyik iskolai vécében van vécépapír: szerencséd van.

Ha működik a vécé: még nagyobb szerencséd van.

Ha van illatosító spray is: Tűnés azonnal a tanári vécéből!
 *

– A maga fia elég régóta nem jár iskolába.

– Nem létezik, hisz minden reggel elkísérem!

– Elhiszem, de a tanítás délután van!
 *

Az iskolai előadáson odahajol az egyik szülő a másikhoz:

– Maga szerint az a gyerek a bal oldalon fiú vagy lány?

– FIÚ! Méghozzá az én kisfiam!

– Jaj, elnézést, nem tudtam, hogy ön az anyja!

– Az APJA vagyok!

**ÖSSZEÁLLÍTOTTA:
 FÁBIÁN GIZELLA**

SZÁSZRÉGEN és VIDEKE

Kiadja a SZÁSZRÉGENI
 KOLPING CSALÁDI
 TÁRSULÁS
 ISSN 1454-6183

Alapító tagok: Adorjáni László, Csernátoni József, Demeter József, Pakó Benedek, Márk Endre +

Újságtanács: Bözödi Sándor, Csernátoni József, Fábrián András György, Nagy F. Atilla, dr. Zsigmond Zsolt.

Főszerkesztő: Fábrián András György

Szerkesztőbizottsági tagok: Balla Árpád, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes Árpád, Szabó Antal, Székely Rozália.

Weboldal: Madaras Péter

A műszaki szerkesztést és a nyomdai előkészítést az **IMPRESS KIADÓ** végezte.

Készült a marosvásárhelyi I. I. MUREȘAN ȘOMFÁLEAN ANDREI DORIN nyomdában.

A névvel és névjeggyel ellátott írásokért szerzőik felelnek.

Internet: www.regen-videke.home.ro

E-mail: madaraspete@yahoo.com fandras59@yahoo.com

Támogatók: RMDSZ és Communitas Alapítvány,

Online: szerkesztők: Jánosi Sarolta, Gál Előd, Makkai Alpár.

Cím: szaszregenesvideke.blogspot.ro

e-mail: szaszregenesvideke.online@gmail.com

Ára: 3 lej